

Beseda iz nepravilnih ust

Ni dolgo od tega, ko sem prisostvoval sestanku komunistov in prisluhnil besedam sekretarja neke osnovne organizacije, ko je spregovoril o težavah in predvsem o napakah, ki jih počnemo pri našem političnem delu. Ni izbral besed. Ni se izognil tudi napakam republiških in zveznih organov. Govoril je prizadeto, govoril je prepričljivo in ko je končal, smo mu zaploskali.

Marsikdo si je potihoma zaželel, da bi moralo biti v vrstah zveze komunistov še več takšnih članov. Toda – da toda – zatem slišim, da ima ta sekretar v resnici dve podobi. To podobo, ki jo kaže na tovrstnih srečanjih zahvaljujoč svojim sposobnostim dobrega govornika in drugo, tisto, zaradi katere ga imajo sodelavci v delovni organizaciji za delavca, ki zahvaljujoč položaju sekretarja izvaja pritisk na sodelavce za dosego svojih

sebičnih ciljev, za skrivanje neznanja in nedela, da je do nekaterih delavcev aroganten, vodstvenim delavcem se priljubljuje, itd. Dve podobi komunistična, ki slabita učinkovitost dela ZK, ki puščata moralni madež in ki predvsem zahtevata, da pride s takšnim komunistom do obračuna.

Tako zvezni kot tudi republiški kongres ZK sta poudarila, da moramo z osebnim zgledom komunistov uveljaviti vrednote socialistične samoupravne družbe. Mogoče je ta zahteva v resolucijah nekoliko strahotljivo zapisana, mogoče se ob obilici zapisanih nalog kar nekako izgubi. Toda prav zaradi takšnega in še kakšnega komunističnega zahteva ne smemo pozabiti. To je zahteva, ki je še naprej aktualna. Saj, če hoče biti ZK kot organizacija učinkovitejša, mora krepiti prav položaj člana ZK v sredini, kjer živi in dela. Ta položaj se pa ne bo

krepil zgolj z vsakodnevnim priseganjem na vsem nam znane imperativne našega razvoja, na nekem političnem leporečju, na kritiki vsega in vsakogar, pač pa in predvsem na osebnem zgledu. Ni besede zapisane ali izrečene, ki bi delovala prepričljiveje na okolje, kjer komunist živi in dela, kot je prav moč osebnega zgleda. In tukaj je žal še prepogosto prevelik razkorak.

Mogoče istim mislim, ki jih je izrekel omenjeni sekretar v izbranih in tekočih besedah, izrečenih drugače, izrečenih od drugega komunističnega bolj nerodnimi, robotnimi besedami, prisotni ne bi zaploskali – mogoče, toda takšen govornik ne bi imel dveh obrazov in že zato bi morali ploskati. Se pa zato komunisti med seboj že dovolj poznamo?

DUŠAN SEMOLIČ

SAMOZAŠČITA

Usposabljanje za lastno varnost

Na zadnji seji zboru krajevnih skupnosti skupščine občine Ljubljana Center je tekla razprava o vlogi in pomenu organiziranja civilne zaščite v sistemu SLO. Vsebinsko bogata razprava me je spodbudila, da napišem nekaj vrstic za naše glasilo.

Čas, v katerem živimo, je poln nasprotij. Številna krizna žarišča v svetu, svetovna gospodarska kriza, nenehne naravne in tehnične nevarnosti. Vojna, ki grozi človeštvu, pa je vsekakor največja nevarnost. Zato sta vloga in pomen civilne zaščite dve izmed pomembnih in najbolj množičnih oblik organiziranja delovnih ljudi in občanov.

Ob naravnih in drugih večjih nesrečah je torej pomen in uspeh zaščite in reševanja odvisen predvsem od njihovega preventivnega preprečevanja in uspešnih operativnih ukrepov. Zato so potrebne strokovno usposobljene in ustrezno opremljene organizirane sile civilne zaščite in popolna pripravljenost celotnega prebivalstva. Na obrambnozaščitnem področju mora priti človekova odgovornost do posebne izraza. Od njega samega bodo namreč lahko odvisna številna življenja in materialne dobrine.

Zato moramo sistem civilne zaščite v občini organizirati in pripraviti tako, da bo uspešno deloval povsod, kjer ljudje živijo in delajo. Postati mora sestavni del občanovega življenja in delovanja v družini, stanovanjski in poslovni stavbi, naselju, ulici, krajevni skupnosti, OZD in delovni skupnosti. V okviru sistema samozaščite je treba zagotoviti, da bo vsakdo sposoben sebi in sočloveku dati prvo pomoč in zaščito. Ljudje morajo CZ jemati kot skrb za lastno varnost in ne kot formalno družbeno obveznost. Temu je treba prilagoditi tudi sistem usposabljanja in pri njem racionalno izhajati iz

neposrednih potreb stanovanjskega in delovnega okolja in ogroženosti.

To pa pomeni, da se je treba še bolj organizirati in se povezati ter sprejeti več odgovornosti in obveznosti, ker je uspeh zaščite in reševanja odvisen od hkratnega in usklajenega delovanja vseh subjektov v občini in mestu. V tem okviru imajo poseben pomen tudi vzgoja in organiziranost v osnovnih šolah in šolah usmerjenega izobraževanja, družbene organizacije in društva, poklicni dejavniki, kot so poklicna gasilska brigada in vsi drugi, od katerih je odvisno uspešno delovanje sistema zaščite in reševanja ljudi in materialnih dobrin. Delovanje tega sistema v okolju strnjenejega mestnega jedra pa je čedalje bolj zahtevno.

Pohiteti je treba z izdelavo realnih ocen in analiz ogroženosti, ki so osnovni element pravočasnega pripravljavanja in organiziranja sistema CZ. Glede na značilnost ožjega mestnega središča je treba dati poseben poudarek požarni in potresni ogroženosti.

Štabi za civilno zaščito v organizacijah združenega dela so dolžni preverjati, kako so te organizacije glede na opremljenost delavcev z osebnimi zaščitnimi sredstvi sposobne izvesti načrtovano vojno proizvodnjo.

V vsakem primeru pa moramo z dolgoročno naravnostjo hitreje razvijati občinske specializirane enote predvsem na področju zaščite in reševanja ob požarih, kjer so enote številčno prešibke, prve medicinske pomoči, kjer je poleg dela enote treba razviti tudi ekipe za pomoč zdravstvenim postajam, in ekipe zaščite ter reševanja ob rušenjih, kajti sedanja enota je usposobljena in opremljena samo za odstranjevanje ruševin. Postopoma je treba ne glede na specifično organiziranost v Ljubljani razvijati tudi specializirane enote za zaščito pred eksplozijami in za asanacijo terena.

LOJZE CEPUS

Septembrske zadolžitve SZDL

Po seji občinske konference SZDL Ljubljana Center, ki je bila sredi vročega poletja, so se navzoči tudi načelno dogovorili za bodoče delo, prav tako pa pregledali dosežene rezultate. Tudi v avgustovskih dneh delo ni zamrlo. Pripravili so program dela za mesec september, na nekaterih področjih pa tudi za vso jesen.

Med drugim naj bi se občinska konferenca bolj kot doslej posvetila skupščinskemu delu in družbenopolitičnemu izobraževanju delegatov. Doslej se je namreč dogajalo, da je večino predlogov dnevnih redov na sejah občinske skupščine podal njen izvršni svet. Takšno prakso želi SZDL kot frontna organizacija spremeniti in se tudi na skupščinskem področju pokazati kot pomemben sodelavec in zastopnik najširšega mnenja občanov ter krajanov.

Po drugi plati pa namerava SZDL v septembru opraviti delovne posvete predsednikov vseh dvanajstih krajevnih konferenc socialistične zveze, kar nikakor ne bo lahka naloga. Glede na novo vodstvo občinske konference socialistične zveze bodo imeli ti posveti v začetku spoznavalni in konstitutivni značaj, a z natančno določenimi nalogami ter zadolžitvami. Prav tako so s predsedstva občinske konference pisno obvestili predsednike vseh svetov, sekcij in drugih organov OK SZDL, naj se za svoje jesensko delo temeljito pripravijo. V teh dopisih ni bilo nič splošnega, temveč jasno in natančno začrtane smernice delovnih načrtov po posameznih področjih.

Sploh pa bo delo socialistične zveze v jesenskem obdobju na moč pestro. Poleg rednih planskih aktivnosti se bodo ukvarjali s programiranjem za naslednje leto, tekoče pa bodo pripravljali programe za mesece oktober, november in december.

Jesenski start bo torej zanimiv, pester in za vsakogar, ki bo hotel sodelovati, se bo našla obilica dela, saj problemov, tistih vsakdanjih, ki najbolj neposredno zadevajo občana in krajana, resnično ne primanjkuje in kdo drug naj jih razrešuje kot socialistična zveza.

TADEJ BRATOK

SEKCIJA MK SZDL

Maraton o Tivoliju

Prav za rep, tik pred poletnim mrtvilom, zadnji dan junija, je mestna konferenca SZDL skilcala sekcijo »Tivoli včeraj, danes, jutri«. Njen namen je bil dialog in dogovor o akciji. Poleg delegatov, ki jih je poslalo kar 22 odborov, skupnosti itd, so bili kot »ostali« vabljani vsi, ki bi želeli sodelovati. Teh pa je bilo na žalost bolj malo, najbrž, ker se je vihar že polegel, ker za sekcijo niso zvedeli, pa tudi zaradi že počitniškega razpoloženja.

Namen je bil torej dialog in dogovor za akcijo. Najbrž je prva polovica bolj uspela, čeprav si organizatorji dialoga niso zamislili kot pravi pogovor, ampak bolj kot zbir govora. To je seveda omogočilo, da je vsakdo lahko do konca povedal svoje misli. Da ni bilo omejevanja, vidimo tudi iz izredne dolžine seje sekcije, saj je trajala več kot pet ur. Vodila jo je predsednica MK SZDL Nuša Kerševan ob pomoči Braca Mušiča, predsednika mestnega komiteja za urbanizem in varstvo okolja, Nuše Marenk-Tavčar, tudi z mestnega komiteja, in Barbare Furlan, projektantke z LUZ.

Pogovor je začel in tudi končal Braco Mušič, ki je – kot svetla izjema – premogel tudi besede samokritike. Govora je bilo tudi o posegih, ki jih širša javnost ne pozna, tako na primer o gradnji železnice, o predoru pod Rožnikom. Pred desetimi leti je izšla brošura »Tivoli-program ureditve«, v njej pa so predlogi, izredno podobni sedanjim. Govoriti bi morali tudi o drugih parkih in zelenih površinah v Ljubljani, ki so zdaj pod neusmiljenim udarom novogradenj, na primer zeleni pas ob rekah. Beseda je nanesele celo na problem načrtovanega stanovanjskega bloka pri Ajdovem zrnu, kjer si krajanje žele park. Zvedeli smo tudi, da so za vzdrževanje parka porabili 6 milijard, nadaljnjih deset pa so zbrale komunalne skupnosti.

Ko je že govora o denarju – rečeno je bilo, da naj se denar za Tivoli nameni vzdrževanju, ne pa pridobivanju drugih projektov. Omenili smo, da je bilo slišati kaj malo samokritike – zato pa je bilo več klincev na odgovornost. Slišali smo tudi debato o še vedno spornem grafičnem centru v Tivoljskem gradu in izjavo Zorana Kržišnika, direktorja Moderne galerije, da ne potrebujejo ne asfalta ne parkirišč.

Ob koncu še nekaj misli o informiranosti, tudi o tem je bilo govora. Že razstava sama ni bila ravno zgled primerne informiranja (teško razumljiva za laike), pa tudi sicer naša obveščenost o dosedanjem delu in nameravanih posegih v Tivoli ni na zavidljivi ravni. Kaj storiti? Obvestilom s področja urejanja naj se bolj odpro tudi množični mediji.

Pomisleki so bili izrečeni tudi o načinu, kako se je o Tivoliju pisalo in govorilo zadnje mesece – o »malomeščanski zagledanosti« v stare čase, o »konservativnem romantizmu«. To pa so žal tudi etikete, ki jih načrtovalci novih posegov pogosto lepijo na svoje nasprotnike.

Prav gotovo bo MK SZDL misli s pogovora pripravila za objavo, zato naj bo to poročilo le časovna informacija, popolnejša pa naj pride iz prve roke. Takrat bomo tudi izvedeli za kakšno akcijo za ureditev Tivolija, drugi del namena sekcije, smo se dogovorili v okviru SZDL.

B.O.

